

Visoki tarifi ne protektirajo nikogar, pač pa le visok življenski standard v vsaki deželi.

Preporod Romunije vzlic porazu in vojnih posledic

Režim Petra Groze v tesnem sodelovanju s Sovj. unijo. — Razdelitev velikih posestev med kmete. — Socializacija industrije

V Romuniji, ki je v prejšnjih časih predstavljala pozorišče no-tranjih-borb med raznimi reakcionskimi strankami, ki so bile v službi inozemskega imperializma, se je danes izvršil popoln preobrat, kajti široke ljudske množice so vzele oblast, v svoje roke. Po sestavi demokratične vlade dr. Petra Groza, 6. marca 1945. leta, je prvič v zgodovini postal delovna množica važen činitelj v državnih upravah. Nareden program vlade demokratičnega bloka je omogočil, da so državljanke pravice in državljanjska svoboda postale last najširših ljudskih slojev. Tudi žene so postale popolnoma enakopravne moškim.

Ker uživa vlada dr. Petra Groza popolno podporo s strani širokih ljudskih množic, je mogoča rešiti mnogo problemov in iztrgati državo iz rok tujih kapitalistov, ki so brezvestno izkorisčali romunjska nacionalna bogastva.

Naloge, katere je imela v načrtu za obnovino in izgradnjo države sedanja vlada, so bile zelo težke in to zaradi tega, ker so prejšnje vlade delale na tem, da se prepreči ekonomski napredok države. Zaradi tega je po oswoboditvi Romunije od domačih in tujih fašistov proizvodnja ostala na zelo nizki stopnji in je večina industrijskih podjetij bilo neaktivnih. Spekulanti in brezvestni trgovci so imeli popolno svobodo v prikrivanju blaga in v špekulaciji. Zato je vlada dr. Groze takoj po prihodu na oblast izdala ukrepe v pogledu čim večjega izkorisčanja prirodnih bogastev države in izločanja vseh ovir v industriji in poljedelstvu.

(Konec na 5. strani.)

Justični oddelek še preti s preiskavami

Kongresna preiskava proti Hughesovi aeroplanski korporaciji in proti njenim agentom, ki so med vojno gostili vladne uradnike, med njimi Rooseveltovega sina Elliota, je klavrnokončala. Kajti čim je senator Owen Brewster spoznal, da je v kaši, v katero je on skulal potisniti druge, se je s par frazami, ki so drano zvezne, umaknil in vodstvo republikanske stranke je odločilo, da ker ima jo tudi kongresniki in senatorji republikanske stranke maslo na glavi, je najboljše, da z njim hodijo na sonce.

Tako se dasi je ta "škandalček" potisnil, da je časopis o njemu porabilo tisoč kolon in ra-

AMERIŠKA VLADA ZA PRIBORITEV VODSTVA NAD SVETOM V POLNI DIPLOMATSKI-EKONOMSKI OFENZIVI

Minuli teden je naša vlada brisala vse vsote, ki jih nam dolguje Italija. Znašajo nad milijardo dolarjev.

Ob enem je naše vladno radijsko omrežje—Voice of America—poskrbelo, da smo Italiji povedali, čemu ta naša velikodusnost.

Zelimo namreč, da Italija ostane v zapadnem bloku namesto da bi škilda proti vzhodu, kjer Sovj. unija pravati.

Priznati se mora, da je anglo-ameriška politika v Italiji zelo uspela, čeprav je bila poražena v vprašanju dinastije in tudi mirovna pogodba z Italijo ni tako kakršno si je ona prvotno zamislila.

Predsednik Truman je poslal v Vatikan spet svojega osebnega ambasadorja bivšega jeklarskega magnata Myrona Taylorja, dasi je nanj zvezla protestantskih cerkva zelo apelirala, naj prenehne s to cerkveno politiko in se spomni na ustavo, ki določa, da je pri nas cerkev ločena od države. Toda očvidno zvezna naše diplomacije z Vatikanom prija "Trumanovi doktrini" in tako je naš poslanik zoper pri papežu. O veri ne govorita — to je gotovo. Torej o čem? Kako zajeti "komunizem" in "oteti satelite" iz šap ruskega medveda — to je predmet!

Sedaj je v teku konferanca zastopnikov ameriških republik, katere cilj je odnošanje med njimi ter skupno obrambo proti agresorjem še bolj utračiti. Vrši se v glavnem mestu Brazilije. Zed. države so seveda v vodstvu tega zborovanja, oziroma ga vodijo, a je vendarle dejstvo, da jih je v latinski Ameriki mnogo takih, ki nas nimajo radi, češ, da smo imperialisti in da je naš program lakomnost po profitih, ne pa kaka idealistična načela.

V Italiji smo uspeli v poskusih za utrditev konsermativne vlade že prej z relifnimi dajtvami in pa ker se je naša diplomacija na mirovni konferenci toliko potegovala v prid Italije in pa proti zahtevam Jugoslavije in drugih takih dežel, ki so trpele vsled italijanske invazije.

Sedanji premier Alcide de Gasperi, ki je ob enem vodja klerikalne stranke, je sedaj politično jačji kot že kdaj prej, vse po zaslugu ameriške diplomatske in ekonomske podpore. In ko bodo volitve v parlament, bo lahko rekel, da ako ne bi bilo Zed. držav, bi Italija umirala od lakov. Torej naj volitci to upoštevajo in glasujejo za njegov režim namesto za komunistično-socialistično koalicijo. In ker je tam tudi Trumanov osebni zastopnik Taylor, gotovo se bodo pomnili tudi s cerkvijo. In cerkev v Italiji, ki je tudi po sedanji ustanovi državna cerkev, ima v politiki moč. Kajti ona lahko straši vernike z odvzemom zakramentov, aki se bi v politiki obratili k socialistom in komunistom.

Kot so razmene sedaj, je ameriška vnanja politika uspela tudi v Franciji. Res, da je socialistična stranka na svoji konvenciji v soboto in minulo nedeljo sklenila izvajati socializacijo kolikor bo v njenih močeh, toda kar se vnanje politike tiče, se je vlada s svojo sedanjo večino nagnila v zapadni blok. Prej je trdila, da bo njenega vnanja politika osredotočena na sredino, zato, da bo lahko posredovalno vplivala v sporih med anglo-ameriško in sovjetsko diplomacijo.

Vendar pa se ameriški oljni in drugi multimilijonski interesi razrednega boja, ki narašča vzlic Maršallovim-Trumanovim uspehom jako boje. Kajti razredni boj je tu in odpraviti ga je mogoče edino z odpravo izkorisčanja ter z blagostanjem za vse ljudske plasti po svetu.

dovedneži so se kar trli pred zaščitljivo dvorano, da bi poslušali, koliko stanejo take pojedine, na katere se vabi vladne odiličnjake in visoke oficirje in pa kakšna dekleta so jim prekrbeli.

Magnat Hughes je priznal, da se vladne naročila dobivajo na ta način in ob enem poudaril, da se vabi na drage pojedine, na vožnje v jahatah in na vožnje v letalih poslušajo tudi druge korporacije — torej čemu naj bi se le njegovo prosekutiralo?

Dobil je za okrog 40 milijonov dolarjev vladnega naročila za prodajanje vojakih letal, ne da bi dodelil še vojakih izročil.

Ako bi res šlo po pravici, bi

moral biti velika večina industrijev, ki so prejemala med vojno milijardna vladna naročila, v ječi namesto v letoviščih. Preiskave se bodo sicer še vršile todo glavna tarča v bodoče bojo male ribice in pa politiki, ki jih bi ujihni tekmeči radi izrisili in služili.

V nedeljo 17. avgusta je bilo objavljeno svarilo zvezne trgovske komisije proti jeklarskim korporacijam, češ, da so se skušno zedinile podraziti jeklo neupravičeno visoki in s tem kršile antitrustni zakon.

Dan prej pa je jeklarskim magnatom ter glavarjem tekmilne, občilne in mesniške industrije zapretli generalni prav-

Naraščanje tatvin, vlomi, posilstva, "znamenje časa"

Iz statistike zvezne zavarovalniških družb, objavljene minuli pondeljek, je razvidno, da so morale plačati za škodo, storjena zavarovancem v vlomih, nad 50 odstotkov več kot v prejšnjih letih.

Departmentne trgovine so si morale najeti posebne detektivske veščake, ker se latvine v njih množe in povzročajo veliko izgube.

Zenskam kradejo po ulicah ročne torbice in ako se katera branii, jo fantalni zbijajo in se ji še smejejo po vrhu, predno zbeže.

Nekaj žensk je bilo v Chicago že ubitih v takih početjih.

Zelo se množe posilstva.

Umorov je nič koliko.

A namesto da se bi posvetili tem problemom, se ukvarjamamo zgoj z borbo za obvarovanje reakcionarnih vlad in pa bojem proti "komunizmu".

Moskva ni New York in ne Pariz

V Moskvi ni stvari, ki bi človeka spominjala na izrabljanie človeka, stvari, ki jo tuječ takoj opazi v New Yorku ali Parizu. Kdor je videl pariško ali newyorsko podzemeljsko železnico dobro ve, kako se počutijo ljudje, ki morajo dan za dnevom stopati po stopnicah v umazane podzemne čakalnice in postaje. V Moskvi je podzemeljska železnica svetla in zračna, človek se počuti v nji kakor na sprehodu. Prostori so obzidani z belimi, plavimi in zelenimi ploščicami ali z marmorjem. Vsak dan prevozi moskovska podzemeljska železnica več milijonov potnikov. Med njimi siščiši pogovor o kakovremnem znanstvenem ali političnem vprašanju. Potniki seveda tudi čitajo liste in revije.

Kar tujca v Moskvi na prvi mah preseneti, je nenavadno visoka stopnja kulture. Na moskovskih ulicah stojijo ljudje v vrstah samo pred bioskopu in kioski, kjer prodajajo liste. Knjigarne so vedno polne kupcev, ki se zanimajo zlasti za leposlovne, politične in gospodarske knjige. Na desetisoči moskovskih prebivalcev je naročilo najnovejšo izdajo Leninovih izbranih del. Samo dve knjigarni sta razpečali nad tristo tisoč izvodov to naklade. V nekaj dneh so prebivalci Moskve pokupili celo naklado knjig Gorkega, Pušnika, Saltykova - Ščedrina in Čehova.

Kadar zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

Kader zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

Kader zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

Kader zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

Kader zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

Kader zableste v somrak rubinsko rdeče svetilke ogromnih piterokrakih zvezd na starinskih stolpih Kremlja, pred številnimi gledališči in koncertnimi dvoranami, pred vhodi v dvorane, kjer člani sovjetske Akademije znanosti in drugi javni delavci predavajo o najbolj aktualnih in najbolj perečih vprašanjih, se zbirajo množice ljudstva. Ta želja po znanju se da pojasniti samo z dejstvom, da je v Sovjetski zvezni svobi last in kultura v rokah ljudstva. (Po reportaži Velizarja Saviča.)

KOMENTARJI

Zbirka in presoja uređnik

"Chicago Sun" ima v številki z dne 18. avgusta članek z naslovom "A Tale of Two Cities". To je v angleščini zelo znana rečenica vsled poviševanja enakega imena. A "Sun" si jo je izbral za údar na Bolgarijo. V Zofiji je bil obsojen v smrt Nikola Petkov, nasprotnik sedanja vlad. Zanj sta se zavzela ameriški in angleški poslaniki. Ampak prav radi tega se je šlo. Nikola Petkov je bil spoznan krimim službovanju Angliji in Zed. državam. To ob enem pomeni ruvarenje proti Sovjetski uniji, ker kdor bi ne bi v Bolgariji, ali v Jugoslaviji, ali kjerko v takozvanih sovjetskih sferah služi sedaj anglo-ameriški zvezni. Ako je sedaj nudi obtoženec saj priloznost za zagovaranje, dečim so jih v prošlosti pobijali brez da se bi trudili z obravnavami.

Boris Furlan je na obravnavi v Ljubljani naletel na enako obsobo kakor Nikola Petkov v Bolgariji. Ta jest v ameriški Slovenia presenetila, ker dasi Furlan ni bil smatran za "titovca", vendor se ga tudi v klerikalcih ni prispeval. Da-li se je samo zameril, kot menijo nekateri in bil vsled tega spravljen s poti, ali je bil izdajalec zares, to bo naša javnost izvedela prej ali slej. Prav sedaj nimamo drugačega virja kot newyorské liste in jugoslovanske uradne vesti.

Franc Snoj se je boljje izmalil iz kaže. A ce bi bil on obsojen na vislice, bi ameriški človek saj domneval, da ker je bil klerikalni voditelj že pred vojno — mogoče se v nov položaj ni mogel poglobiti, pa se je uposil za točno, že dobil je kakih sedem let zapora. Vsi ti incidenti pa nam dokazujejo, in ljudstvom Nadaljevanje na 5. strani.)

NEKAJ O NAŠIH STVAREH

Ob priliki seje gl. odbora SNP minuli teden sta nabrala Raymond Travnik iz Detroita in Joseph Culker iz Johnstowna, Pa., v tiskovni sklad Proletarca znesek \$37. Imena bodo v izkazu v prihodnji številki.

V soboto večer 16. avgusta je predaval v Slovenskem delavskem centru dr. Bogdan Brecelj, doma iz Primorske. On je iz znane družine zdravnikov in tudi sem je prišel v svrhu proučevanja ameriškega zdravstva, da svoje skušnje od tu prenesi v Jugoslavijo. Tu je gost Rockefellerjevega instituta. Dan prej je imel kratek nagovor na člane gl. odbora SNP.

Zelo na poljuden način nam je razlagal, da so glavne bolezni v Ameriki, odnosno v Zed. državah, sedaj razne revmatične bolezni, srčna hiba in rak, dočim je tam jetika morilna kosa. Opisoval je nam združiliči za jetične otroke iz Slovenije. Tisti, ki bolehalo na pljučih, so v Golniku na Gorenjskem. Za one, ki jih trpični kostna jetika, pa so ob morju v Istri. Zelo se je zahvalil na

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DŽLAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrletno \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$5.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglaši morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka po pooldne za pribičevje v številki tečočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor

Frank Zaitz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$8.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$8.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864

Amerika hoče obvarovati sedanj grški režim za vsako ceno

V grških hribih — največ na severu ob Albaniji in Jugoslaviji, in ob Bolgariji je okrog devetnajst tisoč "gerilcev" ali članov domovinske osvobodilne fronte, ki se bore za odpravo dinastije in strmoglavljenje sedanjega rojalističnega režima.

Te številke je sporocil po radiu poročevalci ameriške radio družbe CBS in izvedel jih je po virih anglo-ameriške špijonske službe v Grčiji.

Zaradi teh gerilcev je nastala takozvana Trumanova doktrina, češ, da se bo naša dežela borila v obrambo vsake države, ki ji je kaj za svobodo in jo ogroža "komunizem". Isti poročevalci omenjajo, da so anglo-ameriški ovaduhi dognali, da je med gerilci le par odstotkov komunistov, drugi so pripadniki ostalih republikanskih skupin. Toda komunisti so na vodilnih mestih in najboljši organizirani.

Namen gerilcev je — to je vsakemu jasno, pomesti z vsem starim vladnim sistemom, kot so to storili v sosedni Bolgariji, Albaniji in Jugoslaviji. Naša in pa angleška vlada sta proti. V Londonu in v Washingtonu dobro vedo, da je grški rojalistom demokracija španska vas. Ravno tako jim je znano, da kralju še ni bilo treba bežati iz dežele in da se njegova vlada še vzdržuje edino s pomočjo anglo-ameriške intervencije. Največ sedaj z ameriško pomočjo, ker je naša vlada prevzela vso odgovornost za ščitenje obstoječe grške vlade. Oboroužujemo njeni armado, vežbajojo jo naši častniki in Grčiji pomagamo z našim denarjem v obnavljaju gospodarstva in z živili.

A v Grčiji vseeno vre in ameriški zastopniki v varnostnem svetu združenih narodov dolže za to stanje Jugoslavijo, Bolgarijo in Albanijo.

Resnica je, da te tri dežele simpatizirajo z grško domovinskim fronto. Verjetno je, da ji po ovinkih tudi pomagajo.

Toda še veliko bolj resnično je dejstvo, da je vsa taka pomoč omenjenih treh grških sosed komaj kaplja v primeri s podporo, ki jo nudita grški rojalistični vladni ameriška in angleška vlada. Slednja se je iz grških homatij saj toliko izmotala, da je zvrgla brigo za to nedemokratično vlado na Žed. države in posebno pa je naša vlada prevzela od angleške intervencije v prid grškega monarhizma vse finančno breme.

Predsednik Truman je ob proglašu svoje intervencije izjavil, da naših začetnih 400 sto milijonov dolarjev v podporo grški in turški vladni ne bo zadostovalo. A brez dvoma je misil, da se bo s tem dajatvami saj zadušilo gerilce in nadaljnje vstre pa bi še za utrditev nam podrejene Grške in Turčije v gospodarskem, političnem in vojaškem oziru.

Toda ker miru v Grčiji ni in izgleda, da ga še dolgo ne bo, je zastopnik naše vlade Hershel J. Johnson na seji varnostnega sveta združenih narodov dne 12. avgusta v Lake Success v New Yorku zapretil "balkanskim satelitom", da bodo Žed. države na stopile "z drugimi deželami vred" v obrambo Grčije na svojo vojno.

"Z drugimi deželami vred" pomeni Anglijo in morda Turčijo. Ni verjetno, da se bo Anglija pustila do kraja omrežiti v ameriško vnašo politiko, kajti angleško ljudstvo je vojno občutilo na svoji koži in je sedaj v siloviti krizi vsed nje, dočim smo bili tu med vojno v "brezprimerni prosperiteti" in plakale pa so le matere, katerim je vojaška oblast sporočila, da so njihini sinovi padli v borbi za domovino ...

Dne 14. avgusta je na ameriško pretnjo odgovoril pred varnostnim svetom združenih narodov sovjetski delegat Andrej Gromejko. Cudil se je, kako morejo Žed. države z ozirom na Grčijo sploh kaj ocitati Albaniji, Bolgariji in Jugoslaviji, ko so vendar Žed. države tiste, ki se odprto, z vsemi diplomatičnimi, finančnimi in drugimi sredstvi umesavajo v notranje zadeve Grčije.

Ako je grška vlada močna, če je ljudstvo, ali saj večina ljudstva na njeni strani, čemu ji treba ameriških tankov, letal in municije? In zakaj naj bi tam taborila angleška armada?

Ako Žed. države izvrše svojo grožnjo in pošljajo tja armado, da bo stražila Grčijo ob albansko-jugoslovansko-bolgarski meji in pomagala grškim rojalistom pobijati gerilce, o katerih vemo, da so se borili zoper nemške in italijanske okupatorje, dočim so rojalisti z njimi večinoma kolaborirali, kakšen vtis naj ima od take intervencije tisto ljudstvo na Balkanu, ki želi in prosi, naj bi ga tuji imperialisti pustili v miru.

A vse nič ne pomaga. Članek največjega delavskega tedenika "Labor", ki ga izdajajo unije zeleničarjev — torej to ni kak "sopotniški" list, ugotavlja, da je naša intervencija v Sredozemlju narekovana od "politike olja".

Ta politika ima mogoče tajen namen začeti s tretjo svetovno vojno in invazijo anglo-ameriške zveze na Balkan rajše kot pa na Rusijo direktno udariti. To se bi zgodilo pozneje. Zasesti z grških in turških oportišč Albanijski, Bolgarijski in Jugoslaviji bi po mnenju takih strategov ne bilo težko. Potem še padec Madžarske in Rumunije, postanek novih vlad v teh deželah, ki so za "nas sistem življenja" in nato pritisak na Rusijo, ali vojna z njo in "komunizem" bi bil izbrisani s svetovne oblike.

Zal, da ti ljudje ne razumijo, da tudi ako bi se njihne v srajih zasnovane zmage uresničile, razredni boj bi divjal dalje. Ljudstva v osvobojenih deželah in ljudstva v kolonijah se bore

"Kaj, če bi se delavstvo res združilo proti nam!"

IWW, July 19, 47.
Delavstvo, ake je razredno organizirano, je v vsaki industrijski deželi na svetu izmed vseh slojev najmočnejša sila.

KATKA ZUPANIĆ:

IVERI

iz pasjih dni

Navkljub nezneni vročini letošnjih pasjih dni se najbrž ne bi bila več spomnila Petrove zgodbe, da nisem bila davi v trgovini, kjer sta dve ženski tik ob meni hitri obirati neki mlad zakonski par.

Hočeš ali nočeš sem moralisati, da ni med poroko in rojstvom nujnega prvenca potekole potrebnih devet ali več mesecov, kot zahtevajo zakonska pravila, marveč le osem kratkih, mršavih mesecov, in evo vam novega državljanina ...!

"Da se je dete prezgodaj narodilo, pravi njena mati ..."

"Prezgodaj ..." se zavzame druga in zmaje z glavo, kakor da bi ji šlo za kožo. "Seveda prezgodaj, ako ženska čast in poštenje na tem svetu še kaže velja! Ali za dete ni bilo prav nič prezgodaj. Od nožnega palčka pa do zadnjega laska na glavi mu ne manjka niti enega dneva do iznošenosti. In inkubatorju mu je toliko treba, ko meni šestega prsta na roki ..."

Kako sta slastno kosti še nadalje obirali, ne vem. Plačala sem v vzduhu moj napolnjeni škrnicelj.

Peter P. je bil takrat že družinski oče in njegov najstarejši, Janezek, se je že razprezel, in prvi klopi kot prvorazredar, ko mi je pravil o sebi in nekdanjem svojem prijatelju Stefanu T.

"Skupaj sva odraščala, skupaj fantovala, skupaj se ženila. In dokler je njegova prva žena živel, je ni bilo nedelje, da se ne bi kje sestali. Odkar pa se je v drugič oženil, se je vse spremeno. Ta njegova Mica je huborna ženska. Vrgla je grdo sumjeno name in ne spomin pokojne Stefanove žene in če bi bila moja Lenca le napol takoj lehekoverna, kot je Stefan, bi šla najina zakonska sreča rakom živigat, kot je šlo Stefanovo prijateljstvo do mene ..." In Peter je zmečkal prižgano cigaro ter jo vrgel-daleč od sebe. A že par hipov nato si je prisigral drugo.

Cloveka boli glava, roka, ali hrbet, ali kaj drugega. Ste pa kdaj slišali, da ga lahko bolijo tudi spomini? Mene že. Tudi ce se jim z Lenico smejeva, ko jih obnavljava. Saj so pa nekateri precej zanimivi. Na primer, kajko sva se s Stefanom pripravljala na poroko. Hočete slišati?"

Tako me je razumel in spreminjala ga je barva. Ali kričal ni več. Pač pa je koracil ves to-goten k mizi, potegnil iz predala

za svoje pravice in bore se tudi v takih državah, ki spadajo pod sfero "zapadne demokracije".

Ameriška intervencija na Balkanu položaj torej le poslabšuje in ob enem priliva olje na ogenj nevarnosti nove svetovne vojne.

Ampak "politika olja" in raznih drugih privatnih interesov sploh ne more biti drugačna. Od ljudstev vseh prizadetih dežel pa je odvisno, ali naj to nevarnost odstranijo dokler je še čas, aii pa brezbrizno čakajo, češ, vojna vlahra se bo znova pojavila — potem takem čemu bi se mučili, da jo preprečimo, ko pa vse vemo, da to ni mogoče!

Največ take "brezbriznosti" je sedaj v Žed. državah, in največ kampanje proti nji ni tu temveč v evropskih deželah.

Vse si žele ameriške podpore in zdravih gospodarskih zvez z nam, a naša vnaša politika pa jim je zoperna, razen kaj pada onim, ki hočejo v "dobre stare čase" in v stare razmere prveljiv.

To pa se ne bo zgodilo, tudi ako svet radi tega spet zapletemo v vojno.

nekaj listkov in nam jih vrge pod noge. S tem nas je za potroško usposobljen in odprial.

Midva z Lenico sva dve leti čakala na najinega prvorojenca. Pa se vendar nisem bil takrat pred župnikom zmotil, kajti Stefanova Ančka je čez nekaj mesecov povila dvojčka, od katereh pa je eden kmalu umrl.

Peter se je trpko nasmehnil in samo še pristavil: "Tudi ta spomin ima zdaj zame neko grenkovo.

Dr. Boris Furlan
obsojen v smrt;
Franc Snoj na 7 let
zapor

Iz Glasa naroda z dne 13. avgusta posnemamo sledeče poročilo:

Belgrad, 12. avg.—Na ljubljanskem sodišču, pred katerim se je moral zagovarjati 15 intelektualcev in profesionalcev radi veleizdaje, je bila izrečena smrtna obsodba nad trenji obtožnici, med katerimi je tudi dr. Boris Furlan, ki je ameriškim Slovencem poznan, ker je bil tukaj med vojno z zamejno jugoslovansko skupino vladnih zastopnikov in uradnikov. Furlan se je smatral za liberalca.

Dvanajst obtožencev na ljubljanski obravnnavi je dobilo zaporne kazni od enega do dvajset let. Vsem je bilo dokazano, da so organizirali špijonske krožke in delovali za strmoglavljenje sedanja vlade.

Poročilo v N. Y. Times omenja tudi, da je bil Franc Snoj, član narodne skupščine Slovenije, obsojen na sedem let zapora, kar je bilo dokem v občini v poulični samodejstvu. Istočasno je z deskami zaprtih. Istovetja za Trst.

V ljubljanskih vagonih na poulični samo 2 dinarčka, ampak je le nekaj sevede.

V eni "stritkari" je bilo samo sedem sedežev in večina

odložila za vred iz 10 lir za odrasle in otroke, in to brez transfera.

Ob nedeljah stane vognina na tržaški poulični celih 15 lir. Kdor se pelje ali vozi med tednom pred 8:30 zjutraj, se lahko pelje zastonj isti dan nazaj.

V Zagrebu sem videl moža z belimi debelimi volnenimi nogavicami v galosah (rubbers) brez cevijev. Par minut pozneje si je na ikopi noge hladil.

Zadnjega maja sem se peljal iz Ljubljane v Trbovlje s Kraljem Petrom. Ker je bil precej brihken in hudomušen mladinci, nas je obgovoril, če nam je znano, da je Kralj Peter na vlagu. Ker mu nismo verjeli, se je fant izkazal z dokumenti, da se piše Kralj Petar.

V Zagrebu sem videl plakate,

ki so oglašali "Box Mac".

Predvsem sem misil, ker ne znam dobro hrvatsko govoriti in citati,

da prodajajo v skatljicah žvepeljenke, pozneje pa sem ugotovil,

da oglašajo rokoborbo.

Za časa nemške okupacije so Zagorje ob Savi prekrstili v "Edlingen", Hrastnik v "Eichthal", Dobovec pod Kumom v "Eichwang", nad Rancingerjem v Trbovljah pa 8 lično zidanih hiš v skalovju pa v "Schwalbenest." Cesto, ki pelje iz postaje do cerkve, pa so enostavno prekrstili v "Hauptstrasse."

Tudi špansko vojaštvo je uganjalo svoje burke v Trbovljah.

Ako je zapazil kokoš, je kar nož od daleč zagnal v kuro ali petelinu in meso pozobal.

Ker so nemci pobrali zvono

ve iz cerkva, so si podjetni farni izmisliili za nadomestilo

železniške tračnice. Je bilo baje

"just as good!"

V Zagorju zraven premogorova v Toplicah pri naših sorodnikih so razkladali legnit ali holzkohle iz Velenja na Stajerskem, ker premoga ne producirajo dovolj za privratnike.

V veselih družbi na Dolenjskem je nekdo pripovedoval,

"da lajpčega majstra ni na svajt

kot je Sant Jarn, na lajpčiga tajča ni kot je naš petjal."

In Novega mesta proti Ljubljani se vlak ustavlja seveda tudi v Višnji gori, kjer imajo polža priklenjenega. Neka zgovorna ženica v vlaku je pripovedovala, da je ob priliki nekemu možu rekel:

"Torej vi ste od tam doma,

kjer imajo polža priklenjenega?"

"Odgovor je možak za zavoj"

PRIPOVEDNI DEL

WANDA WASILEWSKA:

Iz ljubezni

Nadaljevanje.)

"Jaz sem se odpeljala, to se pravi, nekaj časa nisem imela stalnega naslova ... Sele zdaj sem dobila sporočilo, da so ga prepeljali sem, staro je že tako, da je verjetno že ... Kam je ranjen?" je vprašala in si obrisala ustnice. "Tako bomo pogledali," je zmedejo mrmral ravnatelj in hitre listal po knjigi. "Anohin ... Anohin ..." Kdaj, pravite, so ga pripeljali sém?" "Že novembra," je uslo Marija. Ugriznila se je v ustnicu, a je bilo že prepozno. "Vi ga pozname, sestra, se spominjate mojega moža?" je vprašala ženska in skočila s stola. Marija je videla njene blede, skoraj prozorne oči in njih živčni trepet. "No, da ... Polkovnik Anohin ..." je zašepetal. Visoka ženska se ji je približala. "Recite, prosim vas, recite hitro, kaj je z mojim možem?" Glas se je jih lomil. Marija ni mogla odigrati pogleda in njenih čudnih, bledih oči. "Polkovnik Anohin je umrl pri nas v bolnici petega decembra." "Kaj?" "Umrl. Težka rana v trebuhu, ni ga bilo mogoče rešiti. Čudno, da poročilo ..." "Ta čas me ni bilo doma," je začela pojasnjevati ženska in si z robcem otrla popolnoma suhe oči. Njeni skoraj prozorni prsti so nalaho drhteli. Sklonila je glavo in se spet zazrila v Marijo. "Ali ste v streli mojemu možu, sestra?" "Da ..." "Bili ste poleg ... poleg, ko je umiral?" Marija je prikimala. "Da." "Ali se spomnite, sestra ... Seveda, saj je to razmeroma že dolgo tega ... Tu gotovo umira mnogo ljudi, gotovo, mnogo, kaj ne? Torej, ste se spomnili? Prosim, poglejte me, sestra," je rekla ukazajoče. "Spominjam se." "Kako je bilo? Vedeti hočem, vse moram točno vedeti." "Počakali so me. Rekli so, da ranjene iz sobe številka sedem umira. To se pravi ravno polkovnik Anohin." "Aha, na številki sedem," je ponovila polkovnikova žena. "Sla sem gor ..." "Da. In on je res že umiral?" "Da." "In kaj? Kaj?" "Popravila sem mu odejo in menjala led na glavi ..." "Led na glavi ... Pa naj je bil ranjen v trebuh, kaj ne?" "Da, v trebuh. Led smo mu dajali zato, ker je imel temperaturo ..." "Razumem? Je kaj govoril? Govoril?" Marija je premisljevala. Ženska je vstala, ne da bi odvrla oči od nje. "Prosim, dobro premislite! To je važno, zelo važno." "Da, spraševal je." Bledi obraz je odenelen v pričakovaju. "O čem je spraševal?" "Spraševal je o nekem poročilu, ker je radio ..." Ženska se je sklonila k Mariji. "In kaj, kaj se?" "Nič drugega. Povedala sem mu ... in potem je umrl." "In pismo?" "Kakšno pismo?" se je začudila Marija. "Saj je

vendar moral pustiti pismo ... Pismo mora biti ... Pismo je ... Če ni ničesar rekel ..." "Nobenega pisma ni. Saj ni mogel pisati." "Ah, da ... Torej vidi, da ni nikakega pisma in da je spraševal le za poročilo." "Da." Ženska je spustila glavo na naslonjalo stola. "Poročilo ... Poročilo ..." Histerično je ihitala. Davila se je in dušila s to edino besedo: "Poročilo ..." Ravnatelj je pohitel k nji. Z nepricakovano močjo ga je odrišla. Njeno krhko telo je po vsej dolžini padlo na tla. Marija je prisokila in ji podprla glavo. Blede oči so se je zavrtale pod vekami in s teh suhih ustnic se je utrgal krik: "Poročilo. Umrl, umrl, umrl!" Pritekel je še en zdravnik in s teh suhih ustnic se je videla toploto njegovega telesa. Dušila se je od sreče. "Marija" je rekla z napetim glasom. Na laseh je začutila njegovo roko. Pogledala ga je s srečnimi očmi. Da, da, to je bil on. Obraz njene Griše, nakažen od zlobne roke vojne: oko mu je ožgal svaražnikov plamen, udručelo, sivi, brazgotine. Prvič jih je gledala od blizu. In zdaj jih je videla drugačne. Ne, ni res, nikoli ni bilo dni, ko izza teh brazgotin ni videla svojega Griše, svoje ljubezni, svoje sreče, svojega edinega človeka. Veselje je gorelo v njej. Živ je, lahko se privije k njemu, čuti njegovo roko na laseh, lahko sliši, kako glasno bije srce ... "Marija," je še enkrat ponovil. In Marija je videla, da ima v očeh solze. Vstała je. Z rokami je objela ljubljeno glavo in jo pritisnila na prsi. "Živ si, živ! Živ!" je še enkrat ponavljala, dušeč se v svojem nenadnem, srečnem veselju. Ni zamudila, nič ni propadlo, ničesar niso prečrtili ledeni prsti smrti ... Ustnice so se dotikale visokega čela, temnih obrvi, svetlih Grišinih oči, njegovih ustnic. Iz oči so tekle solze. Cigave solze so bile — njene ali Grigorijeve? Skupaj so tekle in se mesale na ustnicah. Smejala sta se skozi te solze, smejalna s tihim, srečnim smehom. Ne, on ni ničesar spraševal. Tu ni bilo treba nikakega razlaganja. Spet sta bila kot prej, srce ob srcu. Tekle so sekunde, minute, ure. Naenkrat je pogledala na uro. Poskocila je. "Eog, kako pozno je. Saj boš umrl od latoke. Griša, prirediva sprejem! Včeraj sem dobila steklenico vina. Vabim te k sebi!" "Sprejem vabilo!" je nagnil glavo v šaljivem poklonu.

(Dalje prihodnjic)

Po ženskem svetu

Fredstavnica jugoslovanskih žena Vanda Novosel je kot članica komisije, ki je bila po sklep Kongresa mednarodne zvezde žena v Pragi določena za obhod vseh štirih okupacijskih con Nemčije, podala to-le izjavno: Komisija je dobila dovoljenje le za vstop v sovjetsko in francosko cono in ugotovila velikansko razliko med obema conama. Tako na primer je v francoski coni se predvojno stanje in ni se nobene ženske organizacije. Žena je tam zapostavljenina in dobiva za isto delo 30% manj plačila od moškega tovariša.

V sovjetski Nemčiji pa je bila meseca marca ustanovljena demokratična zveza nemških žena, ki je enotna in nestrankarska. Ta organizacija ima močan vpliv tudi na žene zapadne cone, tako da bo v teh dneh ustanovni kongres demokratične zveze nemških žena tudi v ameriški coni.

Zastopnice antifašističnih albanskih žena iz Izfan Kakoli na celu, so prišle v Beograd na povabilo antifašističnih žena Jugoslavije. Albanke so se udeležile proslav v Tednu matere in otroka.

V dnebi od 1. do 8. junija so po vsej Jugoslaviji proslavljali Teden matere in otroka, ki je pokazal, kaj vse se lahko napravi v kratki dobi dveh let v državi, kjer vlada ljudska oblast.

Sovjetska delegacija žena, ki se je mudila meseca aprila in maja v Italiji, je povabila italijanske zastopnice zvezne demokratičnih žena na obisk v Rusijo. Italijanske žene so vrnile ruskim tovarišicam obisk v mesecu juliju.

—Ljudski tehnik.

Poslušajte

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko radio uro v Chicagu od 9. do 10. ure dopoldne, postaja WGGS, 1360 kilocycles. Vor je George Marchan.

DOKLER BOM OBRATOVAL TO, BOM TUDI NAD TABO GOSPODARIL.

FRANCE MAGAJNA:

Kronični godrnjači

Vedno sem bil mnenja, da je nezadovoljnost koristna lastnost človeka. Ko bi bili vsi pastirji, ki hodoj z zakriviljenimi palicami v roki za tropo ovčje, bi bili nemara res srečni, ampak ostali bi večni pastirji in bi se ne genili nikam. Samo iz nezadovoljstva nad tem, kar imamo, se rodijo želja po boljšem, želji sledi prizadevanje in končna posledica je napredek. Taka nezadovoljnost, kakor sem rekel, je koristna, ni pa koristna nezadovoljnost kroničnih godrnjačev, ki neprestano iščejo dlako v jajcu in so vsi nesrečni, če je ne najdejo. Pojav takih ljudi je morda istotno naraven kot je naraven pojav plevela na njivi. Nikoli ne bo človeška družba prišla tako visoko, da bi ne bilo prav nič takega plevela v njej.

Vendar, če bi vsak od nas samega sebe vzel v roke, bi marsikater tak nagib v sebi pravčasno zatrli, da bi ne škodil sebi niti ne svoji okolici.

Vzmemimo na primer godrnjače, na katere naletimo tu pa tam skoro vsak dan. To so naši krovnični krovci, ki se jim neprestano toži po zlatih preteklih časih in bi se jim tožilo tudi, če bi jih zavili v pavilo in jih pitali s pečenimi golobi. Ne morejo in ne morejo se prilagoditi naši stvarni sedanosti. Polni začudenja se moramo vprašati, zakaj vendar mora to takto biti. Je res, da so med njimi taki, ki so bili rojeni in vzgojeni hlapci in so nesrečni, če ne morejo biti hlapci še naprej. A taki vendarne niso vsi. Kaj je obsedlo one druge, ki misijo, da niso hlapci?

Naša nova domovina je nova skozi in skozi. Ni ga momenta v našem novem življenju, v katerem bi prav vse ostalo po starem. V ljudstvu se ustvarja nova miselnost in to ni miselnost z mahom porastih starin, marveč miselnost mladine, polne energije in prešernosti, polne želje do ustvarjanja; miselnost mladine, ki jo življenje šele kaže in ne miselnost izživelih, ki vidijo pred seboj samo grob.

Pretresimo naše vsakdanje življenje, našo novo dobo, da vidimo, kaj je tisto slabo, ki tako boli betežne kronične godrnjače.

Prvo, kar bomo čuli, je stara pesem: "Misili smo, da bo po vojni dobro, zdaj nam pa manjka vsega!" No, prosim, pet let je bila domovina podirana, požigana, trgana na kose, ubijana in pustošena in mislite, da bo takoj naslednji dan nastal iz nje paradiž? Vse ljudstvo je bilo do skrajnosti izčrpano, telesno in materialno, pa mislite, da se bo do že po dveh letih svetila lica od obilice? Na svetu je mnogo dobrih ljudi, njih pa dovolj, da bi nam mogli zacetiti vse rane, 99% dela čaka nas same.

Poglaviti trud vseh narodov Jugoslavije je pred vsem v tem, da se te rane v čim krajšem času zacelijo in da bi se tako brž tudi več ne ponovijo. In to ni nikako igračkanje, to je orjaški Trud,

ki bi se moral zmeraj pisati z

lačil, a nihče ne hodi radi tegi gol; ni usnja, vendar ni treba nikomur, da bi hodil bos. Ali menite, da more reči o sebi tako tudi bedna proletarska raja v sosedni Italiji?

Pa še en kamen spotike je. Pravijo godrnjači: "Zakaj pa naše oblasti pošiljajo kamione in vagone blaga v Trst in celo v Italijo, mi posamezniki pa ne smemo?" "Mi posamezniki" bi v vsakem slučaju gledali samo na svoje osebne koristi, za koristi ljudstva bi se pa poživžali.

Ko pa pošilje vladu blago čez mejo; nima osebne koristi od tega noben poedinec, pač pa zmeraj le skupnost Italija ima mnogo stvari, ki jih mi nimamo, pa bi jih radi imeli in mi imamo mnogo stvari, ki jih Italija nima, pa bi jih rada imela. Ce to blago med seboj zamenjamo, bomo imeli eni in drugi korist. Bodite prepričani, da za vsak vagon lesa, ki gre v Italijo, ne dobimo pisanih lir, pač pa tako blago, ki je našemu ljudstvu potrebno.

Nam li manjka drugih dobrin? Ali se ne vršijo nedeljo za nedeljo po vsej naši deželi sredobne športne, kulturne in zavdne prireditve brez vsake omejitve? Ali ne zapojejo naš fantje na vasi slovensko pesem kadar kolik jih je volja? Pa tako malo časa je pretelko od takrat, ko se nismo niti doma upali govoriti slovenski na glas! Kje je tisti, ki bi se danes upal po vse nami zamrdavati nad našo govorico? Samo v Trstu ali Gorici, kjer vlada zapadna "demokracija", samo tam že čuje naš človek besedo "ščavo". Kolika ironija! Nam svobodnim mečejo sužnji italijanskih magnatov besedo suženj v obraz!

Torej, bodimo zavedni in posnosi. Titova Jugoslavija je naša Jugoslavija. To je naša domovina, ki se bo kaj kmalu izkopalna iz trentnih gospodarskih stisk. Vse njeni obzori je svobodno in svetlo. Prišel bo dan, ko bodo to priznali tudi današnji godrnjači.

Dali veste, zakaj voda ne gori?

Zato ne, ker je voda nastala pri gorenju. Kaj pa je treba začeti, da nastane voda? Vodik, plin, s katerim polnijo zračne balone. Sedaj so začeli balone, ki se dvigajo v zrak, polniti z drugim plinom, helijem. Helij ne gori, zato je tudi letanje s takim balonom manj nevarno.

Dali veste, zakaj gasi voda ogenj?

Spustimo svečo v vodo — pa nam ugasne.

Zakaj? Zato ker je treba sreči

za gorenje zraka ne pa vode,

ne da zraku, da bi prišel v gorečemu predmetu.

A tudi drugače je mogoče pogasiti ogenj: pokriti ga z oedejo ali zasuti s peskom. Odeja ali pesek ne puščata zraku kognu, zato ugasne.

Dali veš, kaj je topleje: tri srajce ali srajca, ki je za tri druge debela?

Tri srajce, to so tri zračne oblike, ena sama, četudi debela, je pa samo ena zračna oblike.

Dali veš, zakaj je škodljivo nositi poleti volneno obleko?

Ne samo zato, ker je volna pretopla. Volna ima velik nedostatek, da se zmočena prepočasi suši.

Zato zadržuje v vročem poletju izhlapevanje vlage iz našega telesa. In to je neprijetno, škodljivo. Poleti je bolje nositi obliko iz lanu ali bombaževine. Laneno in bombažasto blago se laže suši in bolje propušča zrak.

Ako je številka v oklepaju na vašem naslovu nižja kot pa je tekoča številka Proletarca (vidite jo na prvi strani), pomeni to, da vam je naročnina potekla. Prosimo, da jo obnovite.

ZA LICE TISKOVINE VSEH VRST
PO ZMERNIH CENAH SE VEDNO
OBRTITE NA UNIJSKO TISKARNO

ADRIA PRINTING CO.
Tel. MOHAWK 4707

1838 N. HALSTED ST.

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

škofa Jožefa Patricka Hurleyja o dokazih proti nadškofu Stepinacu in je zahteval, da se ga prenesti izven Jugoslavije. Jugoslavianska vlada je potem čakala štiri mesece, toda ni dobila odgovora in je dala nadškofa aretrati in postaviti pred sodišče.

Kosanovič je tudi izjavil, da ta brošura nima nobene zvezne s sedanjim obiskom ameriških protestantov, ki se mudijo v Jugoslavijo.

Na vprašanje, čemu ni med to skupino nobenega katoliškega duhovnika, je Kosanovič odgovoril, da je neki katoliški duhovniki iz Clevelandu že odšeli v Jugoslavijo, da se prepriča o delitvi relifne pomoči; protestantska skupina pa da predstavlja le ameriške izobražence, ki so bili izbrani, da obišejo Jugoslavijo in da vidijo položaj.

Na vprašanje, da poda številke o raznih duhovnikih, ki so bili usmrčeni že po vojni, je veleposlanik krepol odgovoril, da se je postopalo le proti onim duhovnikom, ki so dejansko vršili zločine ter da je mnogo teh bilo obsojenih na smrt "v odstotnosti". Zatrjeval je, da to ne pomeni zatiranja vere ter da je na milijone zvestih jugoslovenskih državljanov katoliške vere ter imajo polno svobodo bogočastja.

Dali veste?

Dali veste, zakaj se po podu ne da dresati a po ledu lahko? Ko se dresamo po ledu, se led pod pritskom dresalk taja. Med dresalkami in ledom nastaja sloj vode. Če bi te vode ne bilo, bi bilo dresanje po ledu prav tako težavno, kaj je po podu. Voda zmanjšuje trenje med dresalko in ledom.

To je tudi vzrok, da se ledene nikomu pomikajo z gor. Pod težo ledu se njegovi spodnji sloji tačajo in ledeni tok leže po gorskem pobočju kakor vaše drsake po ledu.

Dali veste, zakaj voda ne gori?

Zato ne, ker je voda nastala pri gorenju. Kaj pa je treba začeti, da nastane voda? Vodik, plin, s katerim polnijo zračne balone. Sedaj so začeli balone, ki se dvigajo v zrak, polniti z drugim plinom, helijem. Helij ne gori, zato je tudi letanje s takim balonom manj nevarno.

Dali veste, zakaj srajce ali srajca, ki je za tri druge deb

MUHASTI IN TRMasti OTROCI

"Kaj naj storm s svojim otrokom? Muhamast je, razdražljiv, ne uboga, vedno joka, razen tega pa je zelo trmast," tako vpraša starši večkrat postavljajo.

Muhavost in trma sta za vso discipliniranosti in volje pri otrocih pogostoma resni oviri.

Kaj je prav za prav muhamost. Nekateri pravijo, da je to samovolja in izbirnost. To ni popolnoma pravilno.

Predvsem je sleherna muhamost izraz razdražljivosti, posledica nezadovoljstva. Miren, uravnovešen otrok, ki je zadovoljen s tistim, kar ima, ni nikoli muhamast.

Muhasti otrok pogostoma spreminja razlog svojega nezadovoljstva. Zdaj "vzemi me v naročje," zdaj "postavi me na tla", zdaj "naj me vzame očka", zdaj "naj me vzame mama", zdaj "daj mi tisto igračko", zdaj "nočem te, daj mi ono". Ena muha ne traja dolgo, ker jo brž zamenja z drugo.

Upoštevati moramo še neko okolščino. Ce govorimo o otroških muhamah, mislimo na tisto otrokovo ravnanje, ki nima resnih posledic. Ce otrok ob vlažnem vremenu noče obutti snežke — to se lahko imenuje muhamost, toda če je v stanju razdražljivosti pretepal mlajšega brata ali sestriča, to ni več zgolj muha.

Ce je otrok muhamast le poredkoma, se starši ne smejo vznemirjati: slučajna razdraženost lahko nastane pri otroku vselej iz bog ve kakšnih razlogov. Toda ce se otroške muhe ponavljajo pogostoma in če je otrok sicer popolnoma zdrav, morajo takemu otroku starši posvetiti posebno pozornost. Eden vzrok otroške razdražljivosti je večkrat občutek lakote. Otrok ne zna povedati, zakaj je muhamast, toda če ga nahranimo, se takoj pomiri. Seveda ne smemo misliti, da moramo otroka vsakokrat nahraniti, ce je muhamast: laktati ni edini vzrok muhamovosti.

Razdražljivost lahko povzroča tudi pomanjanje svežega zraka, nepreračena soba ali pa neprimerena obleka ali obutev, ki otroka ovira. Tudi preutrenjenost ali preobilica močnih vtičov neugodno vpliva na otrokovo razpoloženje.

Starši, ki hočejo odstraniti te vzroke, morajo skrbeti za pravilno telesno vzgojo svojih otrok. Pravilna nega otroškega organizma, redna hrana, delo in oddih, kakor tudi sprehodi v

menijo močno sredstvo proti razdražljivosti. Ce je otrok zdrav in če je telesno pravilno vzgajan, je le poredkoma muhamast.

Drug važen vzrok za razdražljivost je pri otroku večkrat dolgčas. Otrok se dolgočasi, ker se ne zna osredotočiti ob enem pravilu ali pa zato, ker so ta pravila preveč enolična. Ze po svoji naravi teži otrok k raznolikim dejavnostim. Ce se mu to ne posreči, se dolgočasi in sitnari.

Ce hočemo dolgočasje preprečiti, moramo poskrbeti, da so otrokova opravila kar najbolj raznolična. Z otrokom se moramo pogostoma pogovarjati, vzbudljivati moramo njegovo izrazljivost, zadovoljevati njegove razumne zahteve in spremi voditi njegove igre, ne da bi ga pri tem motili.

Tudi družba drugih otrok je močno sredstvo proti dolgočasu. Marsikateri starši ne razumejo, da ima za otroka družba z vrstniki velik pomen. Starši se po navadi vse preveč boje slabih vplivov in misljijo, da je za njihovih otroka družba odraščih najprimernejša.

"Ne hodi na dvorišče — tam so poredni otroci," pravijo pogostoma, čeprav po navadi tistih otrok na dvorišču niti ne poznajo. Pozneje se taki starši močno kesajo, zakaj zamude v kasnejših letih ni mogoče nadomestiti z družbo odraščih ljudi. V družinah, kjer živijo otroci ločeno od svojih vrstnikov, je otrokom dolgčas in so otroške muhe neizogibne.

Včasih otroci sitnarijo le zato, ker jih draži prisotnost tujih oseb. V najnežnejši mladost lahko preide tako razdražljivost v navado. Da le oseba, ki je otrok ne mara, vstopi v sobo, že začne jokati. Toda najbolj pogostoma so otroci muhamasti vpravo drugih zato, ker hočejo izkoristiti izpremenjeni položaj. Ce so v hiši gostje, si misli otrok, lahko vzame sladkorček, ne da bi vpraal mamu, saj vpravo drugih me ne bo karala. Da se takim zlorabam izognemo, je vajno, da ostanejo pravila, pa katere uravnnavamo o otrokovi v dnevno življenje, stalna in ne-spremenljiva, ne glede na to, ali je v hiši kaka tuja oseba ali ne.

Otroško razdražljivost večkrat povzroča slabu volja odraslih, kar otrok kaj hitro opazi. Sploh je otrokovo razpoloženje vse močno odvisno od razpoloženja odraslih oseb. Zato tudi morajo starši paziti, da so vpravo manjši otrok vselej dobro razpoložen. Nesreča, ki zadenejo družino in ki jih lahko starejši otroci sodoživljajo, morajo starši skrbno prikrihati pred mlajšimi.

Toda menda je najvažnejši vzrok muhamovosti pri otrocih na žalost še zelo razširjeno razvijanje otrok. So starši, ki nalyčno misljijo, da je najboljše sredstvo za vzgojo otrok zadovoljevanje vseh njihovih želja. Mnogi starši takole utemeljujejo ta "sistemat": "Mi smo morali kot otroci živeti v težkih življenskih pogojih, nismo imeli ne igrac na prostega časa. Zato naj vsaj naši otroci živijo drugače, naj uživajo brezskrbno mladost, naj bodo zadovoljene vse njihove želje."

Taki otroci so neke vrste hišni bogovi, ki jim je vse dovoljeno. Zanje ni nič nemogoče.

"Hočem to, daj ono, storiti takoj!" Oče, mati in vsa družina menijo, da je njihova dolžnost, otroka razvajati in ga zadovoljevati v vseh željah. Ce starši kar koli otroku odrežejo, se zateče k najučinkovitejšemu sredstvu — k joku. Pred solzami očka in mama klonita in otrok dobi vse, česar si poželi. Po navadi so edinčki najbolj razvajeni otroci, toda tudi v družinah, kjer je več otrok, lahko opazujemo podobne prizore.

Seveda ustvarja tako ravnanje odlična tla za otroške muhe. Kaj pada, če odrasli otroku vselej popuščajo in zadovoljevajo sleherno njegovo željo, zlasti če jo spremljajo solze, zakaj bi otrok vendar ubogal? Tak otrok ne jede, če ga kaj boli, ampak le zato, ker jok zanesljivo vpliva na mamo, če joka, mu mama vselej ustreže.

Taki otroci postanejo majhni tirani, ki strahujejo svoje starše. Že Rousseau je rekel: "Prve otroške solze so prošnje; če se jih ne obvarujemo, bodo kmalu postale ukazi." Zato moramo priporočati staršem, da ohranijo ob otrokovem joku mir in potapljenje in da prošenj vselej ne zadovoljevajo.

Lokk pravilno opozarja, da otroški jok ne izvira samo iz trme, temveč tudi iz navade, cmeti se zaradi vsake najmanjše bolečine. V takih primerih naj starši skušajo navaditi otroka, da bolečine pogumno prenaša. Ce otrok pada, ga ne smejo starši pomilovati niti ga grajati, temveč ga morajo prisiliti, da ponovi tisto kretanje, ki je prej naredil nespretno in ki je zato povzročila njegov padec. Namesto, da stokamo in otroka, ki se je udaril, pomilujemo, da moramo opogumiti in usmeriti njegovo pažnjo drugam.

Razvajanje razkraja otrokovo voljo. Taki otroci postanejo sebični in nesamostojni. Izgubijo pogum ob najmanjših življenskih preizkušnjah in se ne znajo boriti z zaprekami.

Otrok čuti, da ne more dosegči vsega, kar si želi. Kadar opazi katero koli zaprek, misli, da jo bo premagal s solzami in muhamovostjo, ne da bi pri tem uril svojo voljo in vztrajnost. Starši se otroškim muhamom ne smejo uklanjati. Zato moramo v borbi z otroško muhamovostjo opozoriti še na eno sredstvo: odločnost in nepopustljivost. Starši morajo biti nepopustljivi, kajti le tako lahko vzgojijo otroko s čvrsto voljo. Večkrat namreč preidejota jok in sitnarjenje v navado, proti čemer se je še teže boriti.

Posebno skrbno je treba vzgajati k disciplini trmaste otroke.

"Zakaj nekateri otroci uboga, drugi pa ne?"

"Zakaj je otrok prej ubog in izvršil vse, kar smo mu ukazali, zdaj pa noče več? Opominjam ga: 'Vasja, nikar ne vpij!' On pa, kot nalašč, vpije še bolj."

"Morda se trma podudejmo. Oče je tudi trmast, morda je otrok podedoval to njegovo lastnost? Ali nam lahko pomagamo?" Taka vprašanja starši večkrat postavljajo.

Trma, kakor tudi druge lastnosti značaja, se ne podudejmo. Tudi ni pravilno misliti, da sta trma in neubogljivost priči že izoblikovanega značaja. Glavni vzrok neubogljivosti je dejstvo, da si starši niso pridobili pri otroku potrebnega ugleda.

Otrok ne priznava njihovih zahtev in se noče ukloniti njihovi volji. V takih primerih se zatečejo starši k grožnjam ali pa, nasprotno, objušujejo otroku vse močno stvari, da izsilijo.

njegov pristanek. Vendar pa tako ravnanje ne doseže zaželenega učinka in si z njim ne moremo ustvariti ugleda in spoštovanja.

Včasih otrok vztraja pri svoji želji le zato, ker je trmast. "Ce sem nekaj zahteval, ne bom posustil in sprememlju svoje odločitve." Včasih pokaže otrok neko nerazumljivo kljubovnost. Kljubuje staršem, čeprav dobro ve, da nima prav. Tudi v takih primerih ne smo starši poskušati otrokovo trmo zlomi, temveč si morajo s potrežljivim preprivečanjem ustvariti v otrokovih očeh potreben ugled. Sedaj včasih se ne smejte ometiti okopan in kapnikov.

V 115 letih svojega obstoja se je Naravoslovni muzej zelo povečal. Danes napolnjujejo njegove zbirke, dostopne javnemu obisku, sedem velikih dvoran, poleg tega pa ima muzej še znanstvenemu delu namenjen studijski material, zlasti obsežne herbarije, zbirke žuželk, ptičjih mehov in mnogo prigotokov iz drugih živalskih skupin. Tako služi Naravoslovni muzej ne samo izobražbi širših ljudskih plasti, posebej šolskih mladini, ampak tudi strokovnjakom — naravoslovcom, zlasti tistim, ki znaten preiskujejo našo čudovito slovensko zemljo glede njenega živalskega, rastlinskega in rudinskih gospodstva ter njihovih posebnosti.

Naravoslovna veda je podlagana kažnipo vsem drugim znanstvenim strokanom. Spoznati namesto v njihovih sestavnih delih, proučiti njeno snovanje in rušenje, izslediti in dokumentirati, ki se po njih v naravi vse vrši, je temelj in osnova za vsakršno znanstveno delo in prav tako za spoznanje naših ter vsega, kar ne loti." Nasprotno, v takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti. Ne smemo reči: "Tega ne znaš, nikar se tega ne loti." Nasprotno, v takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti. Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti. Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti. Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti. Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši opozoriti otroka na težave, ki ga čakajo pri tem poslu, vendar pa mu ne smejo braniti.

Včasih izbruhne trma nepravljano, brez kakršnih koli razumljivih vzrokov. V takih primerih morajo starši op

WHERE CAPITALISM GOES WRONG

To our desk comes a reprint from the Congressional Record in which a radio address by former Congressman Samuel B. Pittingill is given publicity. The address was inserted into the "Record" at the request of Rep. Karl E. Mundt, of South Dakota with the consent of the House and bears the title, "Where Karl Marx Went Wrong."

What Pittingill points out is that Marx failed to take into account the great development of production ability under the private-profit system. What he concludes is that, since production necessarily must precede the advancement of human welfare, capitalism and the profit motive must be credited with lifting many physical burdens from the shoulders of human beings.

What has a Socialist editor to say about that?

Our answer is that there is no point in attempting to minimize the tremendous strides in production that have been achieved through the application of science under capitalism.

But while we gladly give due credit to capitalism on the basis of PRODUCTION, we are no less insistent that DISTRIBUTION of wealth in a manner that will bring justice, security and peace to the world.

That's where capitalism has been going wrong all the time—in the business of distribution.

Not only has the distribution of wealth been unjust to labor, but it has also been the major weakness of the private-profit system itself. Out of capitalist distribution has come more than higher living standard for workers through the use of mechanical gadgets. Other by-products have been depressions, wars and the present atomic threat to the very existence of human society.

Modern Socialism, which has developed out of the economic thesis of Marx, has evolved a program that would not halt human development on the production field, but that would bring about an equitable and just distribution of the wealth that machinery now makes possible.—Reading Labor Advocate.

We Won't Return to These Conditions!

The first real trade union in the United States began in Philadelphia in 1794. It was the Federal Society of Cordwainers (or shoemakers). In 1805 they struck for higher wages; they put out the first picket lines and were the first to yell "scab" at those who would not join.

The frightened employers invoked the courts. The union officials were indicted on a charge of "conspiracy to raise their wages." After a famous trial they were convicted and fined.

Other states followed suit and for a while it looked dark for the labor unions.

Afterwards every combination for better conditions was promptly called "a conspiracy."—The Calgary (Canada) Call.

DO YOU UNDERSTAND WHERE WE ARE GOING—AND WHY?

By Raymond Hofses

I wonder whether many of the millions of Americans who have been voting against Socialism are beginning to understand where they are going.

The passage of the Taft-Hartley labor-control law should open the eyes and increase the understanding of at least a few of them. We are heading toward socialization; not the kind of socialization that we Socialists have been advocating with the means of production socially owned and democratically managed for the common welfare, but socialization notwithstanding.

It shouldn't be long now before it becomes plain that the Taft-Hartley law, against which organized workers fought so valiantly before its passage and against which quite a few thousands of them are now striking, was merely the beginning of an era. We're going somewhere, and the fact that already there is talk of more laws and another go at government seizure of the mines shows the direction in which we are heading.

As we have tried to make our fellow citizens understand, socialization can take either of two patterns. In one case it is the people who are socialized by a super-government in the service of a super class. We have seen that pattern in Italy and Germany and in a number of other foreign countries. We also saw it in the United States of America when the government "seized" the mines and "operated" them in a manner that compelled unwilling miners to produce coal for the population plus profits for the same group of owners against whom the miners had been striking.

As we have tried to make our fellow citizens understand, socialization can take either of two patterns. In one case it is the people who are socialized by a super-government in the service of a super class. We have seen that pattern in Italy and Germany and in a number of other foreign countries. We also saw it in the United States of America when the government "seized" the mines and "operated" them in a manner that compelled unwilling miners to produce coal for the population plus profits for the same group of owners against whom the miners had been striking.

GET ALL YOU CAN WHENEVER YOU CAN

What is normal profit?

A paper dealer in the United States, who admitted selling newspaper for twice what it cost him, defined "normal profit" as "whatever you can get." This inspired the St. Louis Post-Dispatch to make a start on The Rugged Individualist's Dictionary, thus:

Normal profit: Whatever you can get.

Fair trade: An arrangement that insures the seller a profit.

American Way of Life: The right to life, liberty and the pursuit of a normal profit.

Profiteering: A normal profit taken by some other guy.

Normalcy: A halcyon period during which you can take whatever you can get.

PROLETAREC

THE MARCH OF LABOR

Living Costs Soar Faster Than Pay

'Real Wages' Lag Behind Last Year and Are Far Below Wartime Levels

Earnings of factory workers hit a new high in June of \$48.91 a week, but in terms of "real wages" the workers are worse off than a year ago and in much poorer position than during the war. Department of Labor reports showed.

During the past 12 months, weekly earnings in manufacturing rose by less than 13 per cent, while the official living cost index shot up 18 per cent.

The gap is even greater compared to the peak wartime year of 1944. Weekly earnings then averaged \$46.08 a week. "Take-home" pay now is only about 6 per cent higher than the 1944 average, while living costs are 25 per cent greater.

Thus, in terms of buying power, the earnings of factory workers are 19 percent below wartime levels.

Furthermore, the June "take-home" wage of industrial workers will buy only as much as \$30 did back in 1939, the Department said.

Each In His Own Tongue

By WILLIAM H. CARRUTH

A FIRE-MIST and a planet,
A crystal and a cell,
A jelly-fish and a saurian,
And caves where the cave-men
dwell;
Then a sense of law and beauty
And a face turned from the clod
Some call it Evolution,
And others call it God.
A picket frozen on duty,
A mother starved for her brood,
Socrates drinking the hemlock,
And Jesus on the road
And millions who, humble and
nameless,
The straight, hard pathway plod.
Some call it Consecration,
And others call it God.

Thieves on Rampage

• AN EPIDEMIC OF LARCENY IS SWEEPING OVER COUNTRY

An epidemic of larceny is sweeping over the country. Police officials say it's probably because living costs are climbing faster than income.

The "Wall Street Journal" made a survey of insurance companies, Federal crime officials and police records in towns and cities across the nation and reports these results:

In 1945 insurance companies paid out about \$16 millions on burglary and theft insurance policies. Last year they doled out over \$27 millions. This year claims are running about \$30 per cent higher than last year.

Thievery on the shoplifting level is driving many merchants "baty." Some big department store managers report that 1947 losses on this type of theft have zoomed about 50 per cent above last year.

Store officials in many cities report that stealing by clerks is on the rise. Several stores have established "special detection bureaus," manned by criminologists.

These disclosures are backed by Federal Bureau of Investigation figures covering 295 cities, showing that robberies of business establishments in 1946 jumped 45 per cent over 1945 and that shoplifting bulged 34 per cent.

8% OF FACTORY WORKERS PAID BELOW 65c RATE

Washington, D. C.—More than one million, or 8 percent, of the 13 million workers employed in manufacturing industries in October, 1946, earned less than 65 cents an hour, according to a report issued by the Bureau of Labor Statistics.

Over half of these were in the lumber, furniture, tobacco, and apparel industries, which are important in the economy of the South.

Workers earning less than 75 cents an hour numbered 2,100,000, including from 30 to 50 percent of the wage earners in the lumber, furniture, tobacco, apparel, leather, and textile industry groups.

Nearly three-fifths of the workers in manufacturing industries earned \$1 or more an hour, and 15 percent were employed at rates amounting to \$1.50 or more.

The numbers of workers at the lower rates have been reduced substantially as a result of important "second round" wage increases that have been granted since the time the estimates were prepared.

America Isn't a "Have-Not" Nation

Alleged "experts" like to scare the American people with dire warnings that this country lacks metals and minerals necessary for war and peace. That is not true, according to a report by Senator George W. Malone (Rep., Nev.), chairman of the Senate Natural Resources Economic Committee.

Malone is a mining and metallurgical engineer, and should know where-of he speaks.

"The committee's hearings reveal that the United States is by no means a 'have-not' nation with regard to minerals," Malone said. "Certain strategic minerals are deficient, but great progress is being made to alleviate this situation."

"For instance, manganese was found to be an adequate substitute for imported nickel in stainless steel.

"For aluminum, normally obtained from imported bauxite, domestic low-grade bauxite in Arkansas will open up an entirely new raw material."

"In Idaho, there is the largest concentration of vanadium in the world, for use in alloy steel. At present, we import a great deal of vanadium."

Malone also pointed out that the metal titanium, now little known and used, "is the fourth most abundant material in the earth's crust. Uncle Sam has plenty of it, and it makes stronger alloys than some of those now in use."

These and other examples prove, Malone said, that a little ingenuity and "research" will plug the few gaps in America's rich mineral resources.—Labor.

OIL WRITES OUR POLICY

Gentle Natives Murdered To Enrich Imperialists Of Three Big Nations

By DONALD RAMSEY

What is back of the United Nations Security Council "resolution" calling on the Dutch and Indonesians to stop fighting each other on the big Pacific islands of Java and Sumatra? Is this U. N. action a victory for peace, as the State Department and daily newspapers say, or is it a victory for Dutch, British and American oil companies?

The answer to these questions are important to the American people, because they illustrate hidden forces which may be leading the world to war.

Some of the answers can be found in the report of a committee, headed by Senator Joseph C. O'Mahoney (Dem., Wyo.), which investigated the world-wide petroleum industry. It was submitted some time ago, but its facts still stand.

First, however, a little history.

Is This Democracy?

Long ago, the Dutch conquered the islands, whose brown skinned natives are too gentle and kindly to be effective fighters. The Japs took over the islands during the recent war. After that was over, British and Jap soldiers held down the natives until the Dutch could come back.

The Dutch returned wearing American uniforms, with American and Canadian weapons, and American and British training. As soon as the Dutch had enough forces on hand, they made war on the natives to subject them again to foreign rule.

The natives appealed to Uncle Sam. "We want freedom," they said—"the kind of freedom you wrote into your Declaration of Independence from Britain."

State Department Silent

No answer came from the U. S. State Department, which is Uncle Sam's voice to the people of other countries.

The Dutch troops recaptured the cities and oil fields of Indonesia, and killed a lot of the natives.

Finally, India and Australia asked the United Nations to tell the Dutch and Indonesians to stop shooting. The American representative on the U. N. Security Council voted for that action. So did the spokesmen for other countries—except England, France and Belgium.

This action comes too late to help the Dutch and Indonesians settle their troubles. The natives are not likely to have much confidence in such aid, because they have reason to believe the State Department is on the side of American oil companies allied with Dutch and British interests.

"Before the First World War," Senator O'Mahoney's committee report says, "Standard Oil of New Jersey had concessions" in these islands. "So did Royal Dutch Shell," a big oil concern which is "50-50" Dutch and British, and also "certain German interests."

Those who don't like to see working class people passing up money they can claim, should check among their acquaintances to check if any are not claiming this money who could, whether as

a) retired workers over 65;
b) as wives of retired workers over 65;

c) as children under 18 of retired or deceased workers;

d) as widows over 65 of deceased workers;

e) as widows, irrespective of age, with young children in their care;

f) as parents over 65 of deceased worker who left no other claimants.

Are You Passing Up Rocking Chair Money?

In Chicago alone last year 2,364 persons passed up \$423,307.73 in social security claims through delay in filing them. The Social Security office has no way of estimating how many could have filed claims who passed them up altogether.

Most of this grain is being given away for relief. Apparently still more will be given away next year, because the department has called on farmers to plant more wheat in 1948 than ever before in history.

Right after the war, Uncle Sam had a great chance to prove he was the friend of freedom for former "colonial peoples." Is he throwing that chance away?

If so, we may pay dearly in the future, when more than a billion people in the Far East become free and powerful.

For Hungry

Some idea of the immensity of Uncle Sam's food exports can be gained from a Department of Agriculture announcement that a total of about 2,500,000 "long tons" of wheat and other grains will be sent to foreign countries in the months of August and September alone.

Most of this grain is being given away for relief. Apparently still more will be given away next year, because the department has called on farmers to plant more wheat in 1948 than ever before in history.

Those who don't like to see working class people passing up money they can claim, should check among their acquaintances to check if any are not claiming this money who could, whether as

a) retired workers over 65;
b) as wives of retired workers over 65;

c) as children under 18 of retired or deceased workers;

d) as widows over 65 of deceased workers;

e) as widows, irrespective of age, with young children in their care;

f) as parents over 65 of deceased worker who left no other claimants.